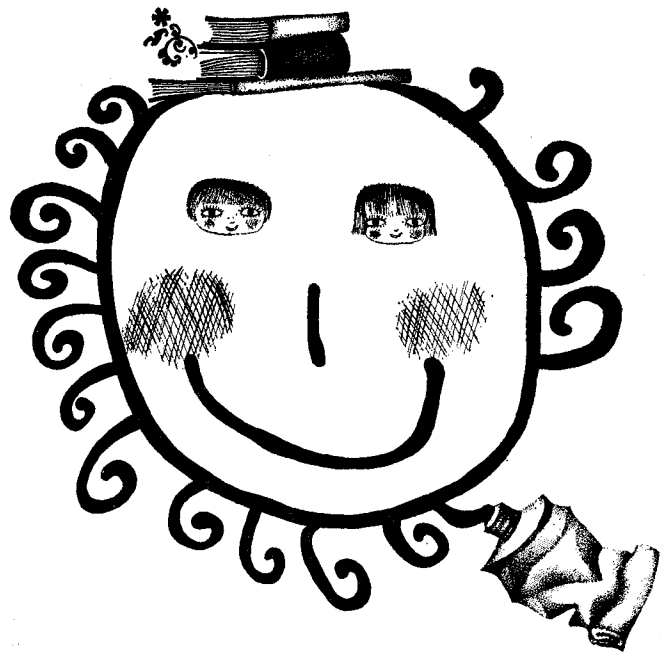

- M. Lukešová: Knížka pro Lucinku 1973
 O. Hejná: Jak si mořský koník, mořská jehla
 a hvězdice udělali malé milé moře 1973
 A. Bartová: Svět s modrými očima 1974
 V. Fischer: Samá voda (leporelo) 1977
 M. Lukešová: Zimní knížka pro Lucinku 1977
 V. Frýbová: Voňavá jablíčka 1978

V tisku:

- Buczówna: Nejvyšší hora
 J. Badoučková: Jak mluvit s květinami
 L. Pelcová: Ani jeden čtyřlístek

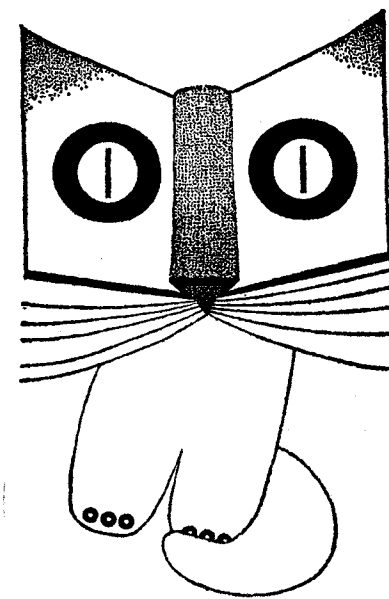

50. výstava ilustrací a grafiky v rodném domě V. Šolce v Sobotce.
 Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce,
 Spolek sběratelů a přátel ex libris, kolektivní člen České společnosti
 pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti
 a mládež v Praze. Vytisklo Rudé právo, tiskařské závody, Praha.

JANA SIGMUNDOVÁ

ILUSTRACE

Rodný dům
Václava Šolce
Sobotka, září 1980

Ilustrace Jany Sigmundové jsou obdařeny vzácnou schopností: dokáží totiž rozechvět do nejjemnějších nuancí ve vnímavém člověku to, co je v něm ukryto nejcitlivějšího, nejpěknějšího — a tedy nejhodnotnějšího.

Z počátečních letmých a nesmělých vizuálních doteků těchto obrázků reálnou skutečnost suggestivně poetizujících, ke kterým se prostě divák musí znovu a znovu vracet, aniž by zpočátku sám tušil, proč vlastně, nakonec vzniká slovy těžko definovatelný svátek pro srdce i duši citlivého jedince. Jana Sigmundová je vskutku neobyčejně skromnou, pokornou a pilnou hledačkou křišťálově čistého a osvěžujícího pramene krásy, především prostřednictvím svého malířského vyjadřování, jež nejvíce odpovídá jejímu přirozenému naturelu. Vysokou výtvarnou kulturou se však vyznačuje i autorčin grafický projev, jenž je neobyčejně křehký a subtilní a jenž tvoří samostatnou zajímavou kapitulu v tvorbě této ilustrátorky.

Dílo Jany Sigmundové je prostoupeno líbeznou, něžnou a citově vroucenou ženskostí, upřímností autorčiny subjektivní výtvarné výpovědi a perfektní technickou dokonalostí.

Malířka trvale respektuje a obdivuje přírodu, jež pro ni zůstává základním tvůrčím impulsem a nevyčerpatelným zdrojem inspirace i poučení. Když maluje stříbrný trpyt ranní rosy na stéblech trávy nebo rozložitý strom, jemnoučké předivo šedavých pavučin nebo azurově modrá oblaka, sametovou hebkost motýlích křídel nebo zlatě žhnoucí slunce, spanilost útlého vonného kvítka nebo temný kámen u cesty, vždy se setkáváme s autorčinou udivující mistrovskou precizností a s jemností jejího citu pro výtvarné přetlumočení reality.

K neživým věcem z přírody i k věcem vytvořeným rukou člověka se vůbec chová Jana Sigmundová s jakýmsi až dojemným soucítěním s nimi, jako by jim chtěla nahradit trošku vlídné pozornosti, které se jim od přemnohých lidí nedostává v kaž-

dodenním stereotypním běhu života. S pečlivostí pro tuto autorku tolik příznačnou je zobrazuje a vymýšlí pro ně nové vztahy a souvislosti, často se vymykající vžitým konvencím. Tímto způsobem však dosahuje toho, že teprve v sousedství se svým zdánlivě nelogickým protějškem vyniká jejich skutečná krása, dokonalost i užitečnost. A lidé konečně začínají vidět a oceňovat prostý půvab oněch zdánlivě příliš všedních a obyčejných věcí. Tvůrčí úsilí Jany Sigmundové je zaměřeno na maximálně poctivé a přesvědčivé zvládnutí všech osobních výtvarných záměrů, jejichž dominantu tvoří ilustrace do knih pro děti a mládež. Malířka velice miluje malé děti pro jejich spontánní a bezelstně upřímné emotivní reakce. Zná důvěrně dětskou psychologii a z autorčiných ilustrací pro naše nejmenší jednoznačně vyplývá, že ve vztahu k dětem opravdu nepodceňuje ani sebemenší obrázek. Vždyť právě ten se nejčastěji stává zdrojem největších dětských blaženství a pozdějších trvalých vzpomínek.

V ilustracích Jany Sigmundové pro děti je ukryto autorčino láskyplné škádlení s nimi i mateřsky hřejivé pohlazení a také veliké přání této umělkyně, aby se jí vždy dařilo získávat nové a nové dětské výtvarné diváky pro poznávání krás tohoto světa a pro nebojácné výpravy do kouzelné říše snů a fantazie.

Snažme se i my, dospělí, porozumět lahodně harmonickým barvám a liniím obrázků Jany Sigmundové, do kterých přívětivě vepsala tolik poučného a moudrého.

PhDr. JANA TRNKOVÁ

JANA SIGMUNDOVÁ

narozena 1940 v Praze

v letech 1954—1958 studovala průmyslovou školu bytového průmyslu v Praze (u prof. O. Jandla), v letech 1958—1964 Vysokou školu uměleckoprůmyslovou (v ateliéru prof. Fr. Muziky).

VÝSTAVY (samostatné)

1978 — Letohrádek Opočno

1978 — Galerie „D“ Praha

1979 — Oblastní galerie Liberec

ÚČAST NA VÝSTAVÁCH

1971 — BIB Bratislava

1972 — Imaginations Montreal

1973 — Mezinárodní knižní veletrh Bologna
BIB Bratislava

1975 — BIB Bratislava
— Ilustrátorky dětských knih — galerie Albatros
Praha

1976 — VII. bienále užité grafiky Brno

1977 — IBA — Leipzig

1979 — Ilustrátoři „Edice 13“ Praha, Brno, Moskva
— Dětem šťastný život v míru DSVK Praha
— Čeští ilustrátoři dětem Mánes Praha
— BIB Bratislava

OCENĚNÍ ZA KNIŽNÍ TVORBU

1971 — čestné uznání nakladatelství Albatros

1973 — Premio Grafico Fiera di Bologna

1974

1975 — čestná uznání v soutěži o „Nejkrásnější knihu“

1978

1979 — cena za grafickou úpravu na mezinárodním knižním veletrhu v Delhi

Z KNIH, KTERÉ ILUSTROVALA

J. Hanzlík: Princ v zeleném království 1971

M. Krügerová: Hodina nachové růže 1972